

عنوان مقاله:

تریز در هنر

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مهندسی و مدیریت نوآوری خلاقیت شناسی سازمانی صنعتی، تریز (TRIZ)، بیونیک و مهندسی نوآوری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

هاجر سلیمی نمین - عضو هیات علمی گروه ارتباط تصویری، دانشکده هنر، دانشگاه الزهرا، تهران

مصطفی گودرزی - دانشیار دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، ابر

محمد علی بنی اسدی - عضو هیات علمی دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

محمد حسین پروین - کارشناس ارشد سینما، فیلمساز، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

آینده نوآوری و فناوری مقوله ای است که توجه هنرمندان را به خود جلب نموده است. پایداری و رقابت در دنیای معاصر جز با خلاقیت و نوآوری وجهش مبدعانه درارایه آثار هنری امکان پذیر نیست. از اوایل دهه 1930 بیش از دهه ها تکنیک و روش برای خلاقیت و نوآوری ارایه شده است. دنیای امروز به تکنیکی قدرتمند و ساخت یافته نیازمند است تا هنرمندان را در چالشهای پیشرو هدایت نماید. تریز یکی از قدرتمندترین تکنیکهای حل مساله است که در روشی نظام مند به شفاف سازی مشکلات پرداخته و با توجه به نوع مسائل شناسایی شده امکانات و محدودیتهای خاص آن را با انتخاب یکی از 12 ابزار حل مساله اقدام به حل آنها می نماید. هر یک از 12 ابزار حل مساله در این تکنیک حاصل عصاره گیری و چکیده سازی کلیه گواهی های ثبت اختراع و ایده های خلاقانه بهترین ابداعات و اختراعات و ایده های خلاق جهانی است. درانی مقاله به معرفی تریز یا تئوری حل مساله به روش ابداعی آخرین تکنیک حل مساله ابداع شده در جهان معاصر پرداخته و تلاش کرده است تا با ارایه و تحلیل نمونه هایی از کاربرد آن در هنر خصوصا هنرهای تصویری به بومی سازی این تکنیک در حوزه هنر اقدام نماید.

کلمات کلیدی:

تریز، تکنیکهای حل مساله، اصول ابداعی، خلاقیت، نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/188381>

